

prima instanță: V. Buhnaci
instanța de apel: N. Traciuc, I. Cotruță, G. Dașchevici

dosarul nr. 2rac-296/16

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” Societatea pe Acțiuni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” Societatea pe Acțiuni împotriva Societății pe Acțiuni „Interior”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Binonic Lux” cu privire la înlăturarea obstacolelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de către Banca Comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” Societatea pe Acțiuni și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 noiembrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 12 mai 2015, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a depus cererea de chemare în judecată împotriva SA „Interior”, intervenient accesoriu SRL „Binonic Lux” cu privire la înlăturarea obstacolelor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că potrivit contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din 25 august 1998, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a achiziționat un spațiu nelocativ amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia, 27.

Susține că în prezent pe adresa menționată activează filiala nr. 20 „Marița” a BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA.

Menționează reclamantul că, pe aceeași adresă în imediata apropiere a filialei nr. 20 „Marița” a BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, activează o sală de nunți a SRL „Binonic Lux”, care la rîndul său ia în locațiune de la SA „Interior” imobilul în cauză.

Invocă că pe peretele stîng al imobilului ce aparține SA „Interior” sunt instalate trei aparate de aer condiționat de dimensiuni mari care aduc o atenare inadmisibilă proprietății băncii, și anume: fac imposibilă extinderea sau reamenajarea filialei;

scurgerea apei din tubulatura aparatului de aer condiționat se face pe terenul adiacent al filialei, respectiv, strică aspectul exterior al filialei, iar pe lângă aceasta apa se scurge doar într-un singur loc, fapt ce poate aduce atingere construcției propriu-zise; sistemul de ventilare este zgomotos, sunetul răspîndindu-se chiar în direcția ușii de intrare a filialei, respectiv creează disconfort clienților băncii; curenții de aer produși de sistemul de ventilare aduc o influență negativă atît construcției, cît și pot dăuna sănătății clienților băncii; inclusiv strică aspectul exterior al băncii.

În acest sens susține că întru soluționarea pe cale amiabilă a problemei respective, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a depus la 07 aprilie 2014 și respectiv la 15 august 2014 către SRL „Binonic Lux” și SA „Interior”, cereri de strămutare a aparatelor de aer condiționat în legătură cu efectuarea unor lucrări de reconstrucție a filialei, însă solicitările au rămas fără răspuns.

Relevă că ulterior au mai fost organizate întrevederi cu reprezentanții pîrîtului, care însă de asemenea au rămas fără rezultat.

Consideră că prin acțiunea aparatelor de aer condiționat instalate de către SA „Interior” se încalcă dreptul de vecinătate stabilit de art. 378 alin. (1) din Codul civil, deoarece influența produsă de acestea împiedică folosirea bunului imobil aflat în proprietatea BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA.

La fel, cu referire la prevederile pct. 6 lit. c) din hotărîrea Guvernului nr. 255 din 05 martie 2008 pentru aprobarea Reglementării tehnice „Securitatea echipamentelor electrice de joasă tensiune”, relatează că aparatele de aer condiționat menționate, favorizează factorii de risc de natură neelectrică ce pot cauza daunele băncii.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 377-378 din Codul civil.

Solicită obligarea SA „Interior” la relocarea din cont propriu a aparatelor de aer condiționat ce se află în proprietatea sa, situate în mun. Chișinău, bd. Dacia 27, astfel încît să nu încalce drepturile BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA.

Prin hotărîrea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 10 noiembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA și menținută hotărîrea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 10 noiembrie 2015.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au invocat prevederile art. 377, art. 378 alin. (1) și alin. (2) din Cod civil, care reglementează, aspecte ce țin obligația de respect reciproc, influența vecină admisibilă, care indică că proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lângă respectarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc. Se consideră vecin orice teren sau alt bun imobil de unde se pot produce influențe reciproce. Proprietarul terenului sau al unui alt bun imobil nu poate interzice influența pe care o exercită asupra bunului său gazul, aburul, mirosul, funinginea, fumul, zgomotul, căldura, vibrația sau o altă influență similară provenită din terenul vecin dacă nu împiedică proprietarul în folosirea bunului sau dacă încalcă nesemnificativ dreptul acestuia. Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul în care influența este considerabilă, dar este produsă de folosirea obișnuită a unui alt teren și nu poate fi înlăturată prin măsuri justificate economic. Dacă este obligat să suporte o asemenea influență și dacă aceasta depășește folosirea recunoscută obișnuită în localitatea respectivă și limitele

economice admisibile, proprietarul poate cere proprietarului de teren care cauzează influența o compensație corespunzătoare în formă bănească.

Cu referire la numele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei soluției primei instanțe de a respinge pretențiile BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, deoarece aparatele de aer condiționat nu sunt amplasate pe peretele imobilului BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, dar pe peretele SA „Interior”, considerând neîntemeiate argumentele precum că aparatele de aer condiționat ce aparțin SA „Interior” pot să creeze disconfort clienților băncii și ar crea careva daune BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA.

La 17 mai 2016, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că nu pot fi reținute argumentele instanței de apel precum că aparatele de aer condiționat sunt instalate pe peretele proprietatea privată a intimatului, deoarece esența încălcării dreptului de vecinătate constă în influența pe care o are proprietatea unuia față de proprietatea altuia.

Susține că la emiterea deciziei au fost încălcate prevederile art. 131 alin. (1) CPC, deoarece instanța s-a bazat pe probe neverificate, iar motivarea este insuficientă, fiind bazată pe declarațiile doar a unei părți.

Cu referire la prevederile art. 46 alin. (5) și art. 126 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, indică că factorul principal ce creează disconfort clienților băncii reprezintă instalarea de către pârît pe peretele stîng al imobilului său a 3 aparate de aer condiționat de uz industrial care aduc o atentare inadmisibilă proprietății recurentului.

Afirmă că din cauza aparatelor de aer condiționat menționate, nu poate instala pe terenul aferent imobilului aflat în proprietatea sa dispozitive electronice de deservire a populației (bancomate, dispozitive de încălzire a numerarului, etc.), respectiv nu poate oferi o gamă mai largă de servicii clienților pentru atragerea acestora.

Consideră că prin acțiunea aparatelor de aer condiționat instalate de către SA „Interior” sunt încălcate prevederile art. 378 alin. (1) și art. 379 alin. (1) din Codul Civil, cu privire la dreptul de vecinătate, deoarece influența produsă de acestea împiedică esențial folosirea bunului imobil în proprietatea recurentului, în special activității economice.

La fel, relevă că contrar prevederilor punctul 6 lit. c) al hotărârii Guvernului nr. 255 din 05 martie 2008 pentru aprobarea Reglementării tehnice „Securitatea echipamentelor electrice de joasă tensiune”, aparatele de aer condiționat menționate favorizează factorii de risc de natură neelectrică ce pot cauza daune băncii.

La 06 iulie 2016, SA „Interior” a depus referință prin care a invocat caracterul neîntemeiat al recursului și legalitatea deciziei instanței de apel, solicitând respingerea recursului declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea referinței a invocat că prima instanță a examinat cauza sub toate aspecte, adoptînd o hotărîre legală și motivată.

Sușține că SA „Interior” a instalat aparatele de aer condiționat cu respectarea tuturor cerințe tehnice și nu a încălcat prevederile art. 378 alin. (1) din Codul civil, fără a împiedica folosirea bunului imobil aflat în proprietatea recurentului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 17 martie 2016, a fost expediată în adresa recurentului BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA la data de 18 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 1611 (f. d. 91).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 mai 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Banca Comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” Societatea pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru